D[illegible] 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3349

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Churchill:

„door Britse-Russische overeenkomst wordt Rusland als Geallieërde beschouwd."

14 Juli werd Frans-Britse wapenstilstand te Acre getekend.

Eis in Curielzaak 6 en 8 maanden.

Uitspraak over 14 dagen.

AUSTRALIE KEURT BRITS-RUSSISCHE OVEREENKOMST GOED.

Premier Robert G. Menzies deelde mede, dat Australië van tevoren was ingelicht in verband met de Russisch-Britse overeenkomst van wederzijdse bijstand en Australië deze stap goedkeurt. Hij zeide, dat de beste hulp, welke door de partijen kan worden gegeven, is, als Rusland zijn campagne aan het Oostfront energiek leidt, terwijl Groot-Brittannië de luchtaanvallen op Duitsland in het Westen volhoudt en de Imperiale troepen in het Midden-Oosten hun eigen campagne voortzetten. Menzies voegde daaraan toe: „Ik moet misschien duidelijk maken, dat deze overeenkomst met Rusland op generlei wijze onze binnenlandse politiek beïnvloed". (Melbourne, (AP) 14.7).

OVEREENKOMST TUSSEN POLEN EN RUSLAND.

Officieel wordt medegedeeld, dat een zeer grote maatregel van overeenkomst is getroffen tussen de verbannen Poolse Regering en Rusland. (Londen, (AP) 15.7).

WAPENSTILSTAND TE ACRE GETEKEND.

Een speciaal communiqué in het Midden-Oosten deelt mede, dat de overeenkomst voor het stopzetten van de vijandelijkheden in Syrië gisterenavond op 14 Juli werd getekend. (Caïro, (AP) 15.7).

De Fransen maakten officieel bekend, dat de ondertekening van de wapenstilstand in Syrië gisteren om 20 uur door Generaal Sir Henry Maitland Wilson en Generaal Joseph de Verdillac te Acre plaats vond.

De overeenkomst gaf den Engelsen het recht voor de militaire bezetting van Syrië en Libanon, terwijl de Franse troepen worden samengevoegd bij de inschepingscentra om naar Frankrijk te worden teruggezonden. (Vichy, (AP) 15.7.)

De geallieerde strijdkrachten hopen heden na de ondertekening van de wapenstilstand Beyrouth te kunnen binnentrekken. (Jerusalem, (AP) 15.7).

PETAIN MAAKT FRANKRIJKS NEDERLAAG BEKEND.

Maarschalk Henri Philippe Pétain maakte heden officieel Frankrijks nederlaag bekend in twee nota's, een aan de burgers en een andere aan de soldaten in Syrië. In beide bracht hij dank tot uitdrukking voor de leiding van de campagne in Syrië en beloofde, dat Frankrijk nauw verbonden zal blijven met zijn Mandaat-gebieden. Tot den soldaat zeide de Maarschalk, dat na een maand van bittere doch ongelijke strijd men gedwongen is de wapenen neer te leggen.

Aan de burgers schreef hij: „Als resultaat van de niet te rechtvaardigen agressie en als slachtoffer van een ongelijke strijd zal Frankrijk lijden en worden verduisterd in de Levant, hetgeen zowel bedroefd is voor het Vaderland als voor U". (Vichy, (AP) 14.7)

DE BESPREKINGEN VOOR DE WAPENSTILSTAND IN SYRIË.

Afgevaardigden, vertegenwoordigende Groot-Brittannië, de Vrije Franse beweging en Vichy kwamen heden wederom samen te Acre in Palestina om de nieuwe geallieerde orde in Syrië en Libanon te bespreken en de wapenstilstand, welke op Zaterdagavond was ingeleid. Tengevolge daarvan verwachtte men, dat de oorlog van 34 dagen formeel zou worden bezegeld.

Als vertegenwoordiger van de Vrije Fransen was Generaal Georges Catroux, Leider in het Midden-Oosten van de strijdkrachten van Charles de Gaulle, aanwezig, die bij verstek door Vichy werd ter dood veroordeeld. Bij hem waren twee helpers. Voor Vichy was aanwezig Generaal Joseph de Verdillac met officieren van leger, marine en luchtmacht en Jean Conti, Vertegenwoordiger van Generaal Henri Dentz, in de capaciteit van den laatsten als Hoge Commissaris van Syrië en Libanon. Aan het Hoofd van de Britse Delegatie stond Generaal Sir Henry Maitland Wilson, die bijgestaan werd door vertegenwoordigers van marine en luchtmacht (Acre, Palestina, (AP) 14.7).

VICHY ROUWT OP 14 JULI.

Frankrijk bracht de dag door in rouw, hetgeen veel verschilt van de feestvieringen, welke altijd de vrolijkste waren in de Derde Republiek op Bastille-dag. In de bezette zones werden parades en demonstraties verboden en staken slechts enkelen de vlag uit. Henri Philippe Pétain woonde een korte plechtigheid bij waarbij een krans werd gelegd bij het monument voor de gestorven soldaten van de vorige, niet van de huidige oorlog. (Vichy, (AP) 14.7).

CHARLES DE GAULLE SPREEKT OP BASTILLE-DAG.

Generaal Charles de Gaulle, leider van de Vrije Franse strijdkrachten, hield een radiorede uit Bazzaville in Frans Æquatoriaal Afrika, waarbij hij zeide, in zijn toespraak ter gelegenheid van Bastille-dag, dat de vrije mannen overal hun aantal tellen en hun krachten meten, teneinde te vechten voor de vernietiging van den gemeenschappelijken vijand. (New York, (AP) 14.7).

JAPAN GAAT ZENUWOORLOGJE SPELEN.

Gemeld wordt, dat de haven van Kobe in Japan 10 dagen lang voor buitenlandse schepen zal zijn gesloten met ingang van morgen. Dit bericht valt samen met de klaarblijkelijk door de Japanners geïnspireerde propaganda-campagne, om een indruk te wekken, dat een Japanse aanval op Russisch Siberië onvermijdelijk is. De meeste buitenlandse militaire kringen zijn van mening, dat Japan een zenuwoorlog wil voeren tegen Rusland en men gelooft, dat de volgende actie van Japan tegen Frans Indo-China zal zijn. De spanning was merkbaar in Saigon. Berichten lekten door, dat Japan een onbekend aantal reservisten in militaire dienst heeft opgeroepen.

Geruchten van afzonderlijke botsingen tussen Japanners en Russen aan de grens van Manchukuo beginnen hier ook de ronde te doen, doch bleven onbevestigd. Japanse kringen verspreidden klaarblijkelijk geruchten, dat Japan van plan is Rusland aan te vallen. (Shanghai, (AP), 14.7).

DE BESPREKINGEN OVER HET DISPUUT TUSSEN PERU EN ECUADOR.

Autoriteiten van Argentinië, Brazilië en de Verenigde Staten zetten hun besprekingen voort betreffende een vredelievende oplossing van de moeilijkheden tussen Ecuador en Peru. De Argentijnse Ambassadeur Felipe Espil en de Braziliaanse Ambassadeur Carlos Martins begonnen de conferenties met Onder-Staatssecretaris Sumner Welles om 10.45 uur Maandagmorgen.

Gedurende de eerste 15 minuten in het kantoor van Sumner Welles kwamen de Speciale Gezant Homero Viteri en Ambassadeur Eloy Alfaro van Ecuador samen met de drie bemiddelaars. Bij het verlaten van het kantoor wilden noch Viteri noch Alfaro commentaar leveren, behalve door te zeggen, dat alle inlichtingen over de besprekingen moesten komen van het kantoor van Sumner Welles.

Ambassadeurs Espil en Martins leverden het zelfde commentaar, toen zij Welles' kantoor om 11.40 uur verlieten. Espil onthulde, dat de besprekingen zowel in Rio de Janeiro, Buenos Aires als hier voortgang hebben. Hij gaf te kennen, dat de besprekingen tot nu toe van onderzoekende aard zijn geweest en liet het over aan Secretaris Welles om de voortgang bekend te maken. Vroeg op de dag was nog niet te kennen gegeven of Carlos Concha, de speciale Peruaanse Gezant, heden of morgen met Welles zou confereren (Washington, (AP) 14.7).

Het nieuws van vandaag.

In 1250 schreef Lodewijk IX de Heilige — wie van de tegenwoordige vorsten en staatslieden zal zulk een bijnaam krijgen? — naar Syrië: „nous sommes persuadés que cette nation est une partie de la nation française, car son amitié pour les Français ressemble à l'amitié que les Français se portent entre eux. En conséquence, il est juste que vous jouissiez de la protection dont tous les Français jouissent près de nous...... nous voyons avec une grande satisfaction votre ferme attachement à la religion catholique et votre respect pour le chef de l'église ...... Quant à nous et à ceux qui nous succèderont sur le Trône de France, nous promettons de vous donner protection comme aux Français eux-mêmes......"

Dat is lang geleden. En de redactie van deze brief mocht wel eens vergeleken worden met de redactie van Hitlers nota's, waarmede hij „bescherming" aan meer beschaafde naties biedt. Dit was evenwel in een tijd, toen beschaafde Christennaties bescherming boden om wille van het heilig geloof. Toen was het woord bescherming iets ontastbaar heiligs, evenals het begrip. Toen de vorsten niet langer heilig genoemd werden zoals in de „donkere" middeleeuwen, ontaardde bescherming in kaperij en tirannie. Nu de wapenstilstand gesloten is en Frankrijk bijgevolg in zijn activiteiten in de Levant enigszins beperkt zal worden, is de intieme relatie tussen Frankrijk en „la petite France" zoals het Nabije Oosten genoemd wordt, ter sprake gekomen (blz. 1). Frankrijk en de Levant is één sedert de dagen, dat Godfried, Lodewijk VII, Philippe Auguste en Baudoin op en neer reisden. Tot op de huidige dag is in geheel de Levant het Frans de lopende taal. Toen Frankrijk beschermde, schreef Leo XIII: La France a en Orient une mission à part que la Providence lui a confiée, noble mission qui a été consacrée, non seulement par une pratique titulaire, mais aussi par des traités internationaux, ainsi que l'a reconnu de nos jours notre Congrégation de la Propagande...... Le Saint-Siège, en effet, ne veut rien toucher au glorieux patrimoine que la France a reçu de ses ancêtres et qu'elle entend sans nul doute, mériter de conserver, en se montrant à la hauteur de sa tâche..." Zelfs de Turken hebben alle eeuwen door de Franse praerogatieven in de Levant erkend en gerespecteerd. Zal dit ook geschieden bij de onderhandelingen tussen Frankrijk en de Geallieerden? Of wordt in deze strijd om Christendom en beschaving bij de opstelling van vredesvoorwaarden het Christendom maar vergeten? Tot nu toe werd er althans totaal niets over vernomen. Wat men wel vernam was, dat Groot Brittannië met de overeenkomst met Rusland een officiële alliantie bedoelt, meldt Londen (blz. 1).

Bastille-dag werd in Vichy in rouw doorgebracht (blz. 1).

In Afrika hield De Gaulle een gedenkrede.

Aan het front is weinig verandering. Alleen meldt Moskou omtrent een slag in de Baltische zee, die zeer ten nadele van de Duitsers zou zijn verlopen.

Op Aruba eiste de Rechter in eerste aanleg tegen Alex Curiël 8 maanden en tegen Elias 6 maanden.

BURGEMEESTER LAGUARDIA SPREEKT VAN EEN DUITS VREDESVOORSTEL.

Burgemeester La Guardia van New York, bij het toespreken van Latijns-Amerikaanse opvoeders en studenten in het Stadhuis, verklaarde, dat Adolf Hitler door zijn agenten tracht mensen met goede bedoelingen in de Verenigde Staten te gebruiken als werktuigen om tot stand te brengen wat genoemd wordt een Hitler-vredesvoorstel. Hij zeide, dat enkele dagen geleden in Washington een vertegenwoordiger van de Duitse Regering het voorstel had onthuld voor de vertegenwoordigers van de vredes-beweging in het land met instructies die te toetsen en het fundament voor te bereiden voor de aanneming daarvan.

LaGuardia zeide, dat dit de voorbode was van een zogenaamd Hitler-vredesvoorstel om de mensen in de Verenigde Staten te bedriegen en indien mogelijk ook in Centraal- en Zuid-Amerika. Hij zeide: „Ik weet, dat deze schaamteloosheid van Hitler zowel in uw landen als in het mijne zal worden begrepen" (New York, (AP) 14.7).

MENING VAN SENATOR WHEELER OVER LAGUARDIA'S VERKLARING.

Senator Wheeler, een tegenstander van Roosevelts buitenlandse politiek, deelde aan de pers mede, dat William R. Davis, een olie-magnaat, na zijn reis naar Duitsland in 1940 de Administratie had ingelicht, dat Goering en Mussolini hem geschreven hadden, dat zij Roosevelt in Washington wilden bezoeken om een vrede te scheppen in de Europese oorlog. Wheeler zeide: „Dat was kort nadat Polen werd genomen. Frankrijk, België en andere landen zouden kunnen zijn gered, indien de President op dat voorstel ware ingegaan."

Bij het commentariëren van de verklaring van LaGuardia, dat Duitse vredesvoorstellen waren voorgelegd aan vertegenwoordigers van de vredes-beweging in de Verenigde Staten, zeide hij, dat hij van geen andere voorstellen had gehoord dan van die door Davis waren aangeboden (Washington, (AP) 14.7).

MAARSCHALK GOERING UIT DE GRATIE?

Twee Curaçaose couranten bevatten gisteren het „United Press" bericht, dat maarschalk Hermann Wilhelm Goering uit de gratie gevallen zou zijn en zelfs al geïnterneerd was. De twee couranten verschilden evenwel in haar lezing. Het bericht was afkomstig uit Londen, d.d. 13 Juni jl. In het „Handelsblad" werd gezegd, dat men vanuit Moskou vernomen had, dat een Nederlands radio-station in Zweden reeds bekende bericht had omgeroepen.

In „La Prensa" had men het telegram enigszins anders geïnterpreteerd, want daar was het niet een Nederlands radio-station, maar Radio-Moskou, die in het Nederlands sprak. Beide gaven de Zweedse bron.

Geen enkel ander plaatselijk blad, evenmin als verschillende radio-stations, die wij erop beluisterden, repten ervan. Bij de door ons ontvangen (AP)-telegrammen was er geen, dat zelfs maar in betrekking tot dit mysterieuze geval stond.

SITUATIE AAN HET OOSTFRONT VOLGENS BERLIJN

Van gezaghebbende zijde wordt gezegd, dat de situatie aan het front thans als volgt is:

Kiev is onder een hevig luchtbombardement en wordt bedreigd door een directe aanval op de grond.

Op Leningrad worden van twee zijden troepen gericht. Duitse tanks in het centrum gaan ook in de richting van Moskou.

Het Duitse leger zou zich reeds bij Kiev bevinden. (Berlijn, (AP), 14.7).

RUSSISCH FRONT ONDERGAAT WEINIG VERANDERING.

Met Duitslands tweede grote offensief op de derde dag en de oorlog tegen Rusland de vierde week ingaande, verklaarde het Rode Leger de stellingen aan het eigenlijke front te houden zonder belangrijke veranderingen en verkleinde verder de Duitse opmars door te beweren, dat gedurende de nacht van 13 op 14 Juli geen gevechten op grote schaal plaats vonden en geen veranderingen van betekenis in de posities van de troepen plaats hadden.

Het Rode Leger gaf te kennen, dat de Duitsers de hevige en voortdurende aanvallen, welke de eerste phase van de invasie kenmerkten, hadden stopgezet. Het scheen alsof de Duitsers bij dag hun volle kracht gebruiken en meestal bij nacht rustten nu de periode van de „witte nachten" voorbij is en de ecnte duisternis invalt. Bij het eerste offensief, toen het licht feitelijk nooit van de hemel verdween, vochten de Duitsers 24 uren per dag. Dit bracht hen door de Westelijke grensprovincies, de Baltische Staten en de Poolse buffer-zones. In het nieuwe offensief, dat Zaterdag begon, bleven Pskov, Vitebsk en Novograd Volynsk de centra van de voornaamste operaties. Dit zijn respectievelijk de bedreigingen in de richtingen van Leningrad, Moskou en Kiev.

De Duitsers berichtten nieuwe tactieken voor nun gepantserde colonnes te gebruiken. Gedurende het eerste offensief zond de „Reichswehr" de tanks onbeschermd door de Russische linies, hierdoor een ontzaggelijke snelheid verkrijgende ten koste van hevige verliezen. Nu zegt de Sovjet Pers, zenden de Duitsers batterijen en afweerkanonnen en eskaders van Messerschmitt-gevechtsvliegtuigen mee met hun tanks, waardoor men de snelheid opoffert teneinde de Russische bommenwerpers te kunnen bestrijden. De Russen beweerden echter, dat hun luchtmacht nog steeds de tanks hindert en de Messerschmitts aanvalt. (Moskou, (AP), 14.7).

FINS OORLOGSCOMMUNIQUÉ.

Het communiqué van het Finse Hoofdkwartier verklaarde, dat de Finse troepen op verschillende punten door de Russische stellingen waren heengebroken, niettegenstaande de koppige Russische weerstand.

Het communiqué luidde als volgt: „Om 15 uur op 13 Juli rukten onze troepen op om aanvallen te doen op de sterk gefortificeerde posities te Ladoga in de Karelische landengte.

Niettegenstaande de koppige weerstand van den vijand doorbraken onze troepen zijn posities op verschillende punten. Voordeel trekkende uit het aldus verkregen succes drongen onze troepen tot ver in de vijandelijke achterhoede door, op sommige punten tot een afstand van 60 kilometer van onze huidige grens. De opmars wordt voortgezet" (Helsinki, (AP) 14.7).

DE STRIJD AAN HET RUSSISCH FRONT GEDURENDE DE NACHT.

De radio van Moskou deelde het Russisch communiqué mede, dat als volgt luidt:

Gedurende de afgelopen nacht werden de hevige gevechten voortgezet in de Noordwestelijke en Westelijke richtingen. In de overige richtingen en sectoren van het front hadden geen grote operaties plaats en geen bizondere verandering in de positie van onze troepen aan het front vond plaats.

Onze luchtmacht opereerde tegen de gemechaniseerde en gemotoriseerde strijdkrachten van den vijand en bombardeerde de olievelden en raffinaderijen te Ploesti gedurende de hele nacht.

Een infanterie- en twee artillerieregimenten van Duitse en Roemeense troepen drongen door op Sovjetgrondgebied. Doch ogenblikkelijk werden de voorste colonnes van den vijand onder vuur genomen door onze artillerie en kwamen onze tanks in actie.

De vijandelijke colonnes begonnen uiteen te breken. Mannen, kanonnen en paarden werden een chaos. De Sovjet-infanterie viel aan en spoedig werden de kanonnen van den vijand tegen den vijand gericht en een vernielend vuur op hem geopend. De vijanden werden op de vlucht gedreven en volkomen gedemoraliseerd. Zij vluchtten in wanorde.

Bij het aanbreken van de dag was de strijd beslecht. 56 Kanonnen, 80 motorvoertuigen, 500 andere wagens en duizenden manschappen, talrijke machinegeweren, geweren en ammunitie werden veroverd. Een lijn van verschillende kilometers lang was bezaaid met doden" (Londen, (AP) 15.7).

STALIN-LINIE „ALWEER" DOORBROKEN.

Het DNB berichtte, dat Duitse troepen gisteren de Stalin-Linie te Opachka doorbraken na sterke veldposities en borstweringen te zijn overwonnen. Opachka ligt ten Zuiden van Pskov nabij de grens van Letland (Berlijn, (AP) 14.7).

MOSKOU ONTKENT DUITSE BEWERING.

Officieel wordt verklaard, dat de Sovjet-Regering niet van plan is om Moskou te verlaten en ook niet aan het Diplomatieke Corps heeft geadviseerd om zich gereed te maken voor vertrek (Moskou, (AP) 14.7).

LUCHTVAARTCOMMUNIQUE VAN CAIRO.

Libye: Bommenwerpers van de Raf voerden gisteren succesvolle aanvallen uit op een vijandelijk convooi buiten Tripoli. Een 7000 ton schip werd getroffen, in brand gezet en vernield. Grote kolommen zwarte rook rezen tot op grote hoogte van de schepen op. Een schoener met 3 masten, waarschijnlijk geladen met olie of ammunitie, werd opgeblazen toen deze door een bom getroffen werd. Een ander schip van 100 ton werd getroffen en brandde fel. Verschillende grote bommen werden ook geworpen op schepen binnen de haven.

In de nacht van 11 op 12 Juli vielen zware bommenwerpers de haven van Benghazi en het vliegveld van Derna aan. Een Junker 88 werd neergeschoten door een van onze gevechtsvliegtuigen nabij de Libyse kust op 12 Juli.

Rhodes: Gedurende de nacht van 12 op 13 Juli vielen zware bommenwerpers der Royal Airforce vijandelijke vliegvelden aan op het eiland Rhodes.

Te Calato vielen bommen op het landingsterrein en omliggend gebied en veroorzaakten ontploffingen en branden.

Op het Maritza-vliegveld werden gebouwen en hangars getroffen en in brand gezet waardoor een aantal hevige ontploffingen ontstond. Men gelooft, dat enkele verspreid staande vliegtuigen werden vernield en het bos ten Oosten van het vliegveld werd ook brandende achtergelaten. Branden en ontploffingen werden ook veroorzaakt te Cattavia.

Van deze operaties keerden al onze vliegtuigen veilig terug. (Cairo, (AP) 14.7).

De zaak Curiel.

Requisitoir van het O.M.

Mijnheer de Rechter ,

Alvorens over te gaan tot het nemen van mijn eigenlijke requisitoir zij het mij vergund in het kort een opsomming te geven van de feiten, welke zijn komen vast te staan en tevens een enkel woord te wijden aan de voorgeschiedenis van deze zaak.

Jaren geleden was de Duitser Wilhelm C. H. Eyckhof vennoot en beheerder van de te Rio Hacha in Colombia gevestigde branche van de firma S. D. C. Henriquez te Hamburg. Op 1 Januari 1935 is deze Eyckhof uit de firma S. D. C. Henriquez getreden en is toen een eigen zaak in Colombia begonnen onder de firma-naam Wilhelm C. H. Eyckhof met een branche te Rio Hacha onder de firma-naam „Herbert Muller". Eind December 1938 is de firma-naam „Herbert Muller" van de branche te Rio Hacha veranderd in die van „Guillermo Eyckhof" en op 1 Januari 1939 is de Duitser „Herbert Muller" in die firma opgenomen als beherend vennoot.

Deze Guillermo Eyckhof is een Duitser, ondanks de vele jaren, welke hij in Zuid Amerika vertoefd heeft; immers de beklaagden Curiël hebben verklaard, dat zij hem reeds ongeveer 30 jaren kennen. Hij heeft nimmer zijn Duitse nationaliteit verloochend, nimmer behoefte gehad om zich met de personen, met wie hij nauwe relaties aangeknoopt had, een te gevoelen en hij is trouw gebleven aan zijn Duitse ideeën, zelfs ook na de grote omwenteling in Duitsland, toen Hitler aan het bewind kwam.

Wij hebben gehoord ter terechtzitting hoe hij na de verraderlijke inval in de lage landen in Mei 1940 een feest heeft gegeven, teneinde aan zijn nationalistische gevoelens lucht te geven, hoe er toen geroepen werd: „Viva Hitler".

De mededelingen hieromtrent kunnen wij gevoeglijk als betrouwbaar aanmerken. Zij zijn niet enkel afkomstig van een „matroos", zoals de geachte raadsman op min of meer minachtende wijze gesuggereerd heeft. Trouwens in ons vrijheidlievend staatsbestel heeft ook nog steeds een matroos recht en vrijheid zich te uiten en behoeft zeker aan diens verklaring niet minder waarde gehecht te worden dan aan die van wie dan ook. Vooral in deze tijd dient wel terdege aandacht geschonken te worden aan den zeeman. Hij toch is het, die het wereldverkeer gaande houdt, zorgt, dat er goederen- en passagiersverkeer plaats vindt van het ene deel naar het andere deel van de wereld, op wiens verklaringen grote staatslieden belangrijke beslissingen nemen en hun richtlijnen bepalen.

Deze firma „Guillermo Eyckhof" stond in handelsrelatie met de „Aruba Trading Co.", in feite was Guillermo Eyckhof een van de grootste klanten van de A.T.C.

Door de geografische ligging van Aruba ten opzichte van Guajira en toestanden welke in die streek bestaan, is de handel tussen die plaatsen zeer belangrijk, zowel voor den een als voor den ander. Wat toch is het geval? Wij weten, dat vele goederen o.a. in Colombia worden ingevoerd, zonder dat de daarop gestelde invoerrechten worden betaald. In de volksmond is die handel bekend als „contrabandehandel". Teneinde die handel te vergemakkelijken worden de vreemde schepen, waarmede het vervoer der betrokken goederen plaatsvindt, bij den desbetreffenden Consul alhier uitgeklaard als te zijn vertrokken in „ballast", terwijl in werkeijkheid het schip is geladen met tonnen goederen, welke op de kust van Guajira worden gelost zonder dat daarop van enig douane-toezicht sprake is. Het belang van den verzender zowel als van den ontvanger dier goederen springt onmiddellijk in het oog. Immers de ontvanger ontvangt zeer goedkope goederen, daar deze worden ingevoerd zonder daarvoor ... het groot aansprakelijk te zijn en blijft zowel als de geadresseerde bij eventuele aanhouding der vervoerders door de opsporingsambtenaren steeds vrij. Doordat die sluikhandel op tamelijk gemakkelijke wijze kan worden uitgevoerd is Aruba zeer belangrijk voor de handelslieden, zaak doende in genoemd gedeelte van Colombia. Uit de officieel gepubliceerde invoerrechten in Colombia, blijkt dat de volgende invoerrechten geheven worden:

Reuzel 15 centavos per Kg.
Rijst 8 centavos per Kg.
Reuzel 15 centavos per Kg.

Geen wonder, dat Guillermo Eyckhof er telkenmale bij Carner op heeft aangedragen om de handelsrelaties ook na het uitbreken van de oorlog voort te zetten. Bovendien is het gemakkelijk in verband met het gemis aan douane-toezicht voor handelaren om uit deze kleine plaatsen producten uit te voeren zonder daarvoor vergunning te vragen voor export-artikelen, waarbij de „Banco de la República" ingeschakeld dient te worden in verband met de Colombiaanse deviezenregeling en waarbij een zeker bedrag gemoeid is, hetwelk zij zouden moeten betalen indien zij hun artikelen via de grote Colombiaanse havens, Baranquilla bijvoorbeeld, verschepen.

Het belang van Aruba als doorvoerhaven voor de kustplaatsen van Guajira in het algemeen en voor de aldaar gevestigde handelshuizen (waaronder ook de firma Eyckhof in het biezonder) valt, in verband met het voorafgaande, wel duidelijk in het oog.

De handel tussen A.T.C. en Eyckhof bloeit dus. Dan komt de oorlog en vanzelf ontstaan er obstakels voor deze handel. De Curaçaose Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd (P. B. 1940 No. 42 67 treedt in werking...

Kort hierop krijgt getuige Carner (Directeur-Administrateur van de A.T.C.), van de firma „Guillermo Eyckhof" een verrtouwelijke brief, waarin deze aan Carner verzoekt een middel te bedenken om de handel tussen A.T.C. en Eyckhof voort te kunnen zetten.

Getuige Carner antwoordt hierop, dat hij kapitein Julio Croes reeds enige malen had aangezocht om als tussenpersoon voor Eyckhof op te treden, doch zonder resultaat. Op de terechtzitting gaf getuige Carner een andere lezing dan welke uit beide brieven blijkt en vertelde nl., dat hij als handig koopman alleen wilde trachten te bereiken, dat de zaken tussen A.T.C. en Eyckhof voortaan tegen contante betaling zouden geschieden.

Intussen blijft de firma Eyckhof de A.T.C. achterna zitten om de vroegere handelsrelaties voort te zetten.

In September 1940 tracht de A.T.C. een partij, bestaande uit rijst en suiker, naar Eyckhof te verschepen. Deze zending wordt door de doaune opgehouden en zowel de ontvanger op Aruba Schütte, als getuige Van Driel deelden getuige Carner mede, dat deze handel zonder voorafgaande vergunning van de Commissie-Regeling Rechtsverkeer verboden is. Carner stelde zich op de hoogte met de voorschriften van P.B. 1940 No. 67 en schreef hierover aan beklaagde Alex Curiël. Deze arrangeert en de Commissie, waarna die zaak wordt geregeld.

In November 1940 wordt vergunning gevraagd door Alex Curiël tot uitvoer van een partij suiker, rijst en reuzel. De beslissing op deze aanvraag laat op zich wachten.

Beklaagde Alex Curiël zendt op 23 November 1940 een radiogram aan Elias Curiël, waarin hij op spoed aandringt inzake beslissing van de Commissie-Regeling Rechtsverkeer naar aanleiding van het verzoek om uitvoervergunning.

Op 2 December 1940 wordt de vergunning door de Commissie verleend. Op 3 December 1940 schrijft beklaagde Alex Curiël een brief aan de firma Eyckhof omtrent deze partij. Op 9 December 1940 beantwoordt de firma Eyckhof de brief van Alex Curiël van 3 December, en hierin erkent Elias de ontvangst der verscheepte goederen en geeft aan de wijze van betaling daarvan. Tevens dankt hij voor de verzending door A.T.C. naar New York van 741 zakken dividivi en meldt dat hij door bemiddeling van Antonio Zuñiga opnieuw een partij van 800 zakken dividivi in consignatie zendt ter doorverscheping naar New York, welke brief door beide beklaagden voor ontvangst is geparafeerd.

Intussen was namelijk de getuige Carner naar Amerika vertrokken en tijdens zijn verblijf in Amerika kwamen de beide beklaagden om beurten over op Aruba om de zaken op Aruba te beheren.

Op 17 December 1940 krijgt de A.T.C., na dit te voren gevraagd te hebben, weer vergunning van de Commissie tot verscheping van 1000 zakken rijst en suiker aan de firma Eyckhof. En bij deze laatste aanvrage om vergunning aan de Commissie blijft het. Voortaan vraagt de A.T.C. geen vergunning meer. Waarom, zal later blijken.

Intussen had Alex Curiël aan getuige Dania gezegd, dat de handel tussen A.T.C. en Eyckhof voortaan op naam van Antonio Zuñiga voortgezet moest worden, aangezien Eyckhof Duitser was. Ook de getuige Naar was dienovereenkomstig op last van Alex Curiël door Dania geïnstrueerd. Later op Aruba gekomen, geeft Alex Curiël aan getuige Naar deze last nog eens persoonlijk.

En zo verschijnt in de handel van de A.T.C. op Colombia plotseling de persoon Zuñiga ten tonele. Er worden geen zaken meer gedaan met Eyckhof.

Op 2 Februari sluit de rekening met Eyckhof met een credit-saldo van ƒ 2.265,40; daarna komen er geen nieuwe posten op deze rekening voor, maar in plaats hiervan zien we een nieuwe rekening en wel met Zuñiga, welke op 31 Maart 1941 een debet aanwijst van ƒ 14.787,21. Nu rijst de vraag, hoe is het mogelijk, dat de A.T.C., die volgens de getuige Carner in verband met de tijdsomstandigheden er op uit was om alle transactie tegen contante betaling te doen, een dergelijk groot bedrag aan Zuñiga op crediet levert? De beantwoording van die vraag is: met Zuñiga als Colombiaan kan zonder voorafgaande toestemming van de Commissie-Rechtsverkeer zaken gedaan worden. De getuigen Naar en Dania hebben onder eed verklaard dat de zaken van Eyckhof voortaan op naam van Zuñiga bedreven zouden worden, zulks in opdracht van den beklaagde Alex Curiël.

Een aanwijzing hiervoor is ook te putten uit het feit, dat de firma Eyckhof aan de Aruba Trading schreef, dat het telegramadres van deze firma veranderd is in „Zuñiga". Verder blijkt er uit gevoerde correspondentie, dat zowel Eyckhof als Zuñiga over precies dezelfde transacties schrijven.

En zo komen we tot de volgende vraag en wel deze: Wat is het motief geweest, dat de handel van Eyckhof met de A.T.C. overgeschakeld werd op naam van Zuñiga?

In de eerste plaats zal natuurlijk wel het winnen van tijd een rol gespeeld hebben. Indien voor iedere transactie een vergunning aangevraagd moet worden, gaat er heel veel tijd nodeloos verloren en wat tijd voor kooplieden in het biezonder betekent, behoef ik niet aan te tonen. Een ander motief is m.i. ongetwijfeld ook geweest, dat voor het oog van de wereld de A.T.C. niet het odium op zich wilde laden van handel te drijven met de Duitsers, zij het met vergunning van de Commissie.

Daarom, mijnheer de Rechter, werd in den vervolge geen vergunning meer gevraagd bij de Commissie Rechtsverkeer, maar werd door tussenkomst van Antonio Zuñiga de handel tussen A.T.C. en Eyckhof voortgezet. De getuige Naar heeft in opdracht van beklaagde tot vier keer toe een partij dividivi en huiden doorverscheept voor Eyckhof-Zuñiga naar New York. Nu kan men niet zeggen: door die verschepingen verdiende de A.T.C. $. 25.— per verscheping. Neen, het gaat in deze niet om het luttele bedrag van $. 25.— per verscheping. Trouwens het belang van de A.T.C. is veel groter, veiligstelling van eventuele vorderingen op Eyckhof en continering van de lucratieve handelsrelatie met Eyckhof. Maar zelfs indien de winst van de A.T.C. bij deze transactie nihil ware geweest, dan zou dit niets aan het strafbare feit veranderen. Waar het op aankomt is, dat er geen overeenkomsten met vijandelijke onderdanen (in de zin van P.B. 1940 No. 67) gesloten mogen worden, geen diensten verricht mogen worden voor en ten behoeve van vijandelijke onderdanen, zonder voorafgaande toestemming van de Commissie regeling rechtsverkeer. Evenmin kan men zeggen: die lading rijst en suiker komen niet in handen van het Duitse volk, zij worden in Colombia zelf geconsumeerd. Het criterium in deze is, dat zonder toestemming van de Commissie geen handelstransactie aangegaan mag worden met een vijandelijken onderdaan. Het springt toch in het oog dat de belangen van het Koninkrijk der Nederlanden geschaad kunnen worden, indien dit wel gebeurt. De wijze waarop door Duitsland en het Duitse volk de oorlog wordt gevoerd en is voorbereid, maakt het dringend noodzakelijk dat getracht wordt te voorkomen dat door handelsrelaties enig voordeel aan Duitse onderdanen te beurt valt. Uit de pers weten wij hoe door de Duitsers, waar zij zich ook bevinden, intens deel genomen wordt aan de „war-effort", hoe boter uitgezuinigd wordt om kannonen te kunnen kopen. Wat staat ons dan te wachten van een vurig nazie als Eyckhof?

In casu staat het vast dat beklaagden door te handelen als zij deden zeer zeker belangrijke diensten hebben bewezen aan een vijandelijken onderdaan, in casu de firma Eyckhof.

Door beklaagden is het daderschap van de hun ten laste gelegde feiten ontkend. Beklaagde Elias heeft echter in het vooronderzoek toegegeven schuldig te zijn, doch beriep zich op het feit, dat volgens hem de doorverscheping van de beide ladingen dividivi geen nieuwe transactie betrof en dus daarvoor geen toestemming van de commissie nodig was. We hebben ons te houden aan deze buitengerechtelijke erkentenis, daar door beklaagde geen aannemelijke gronden zijn aangevoerd om deze te herroepen. Het verweer dat deze erkentenis onder pressie zou zijn afgelegd, houdt geen steek, daar immers ook voor den R. C. in volle vrijheid deze erkentenis is afgelegd. Door de verdediging is wel beweerd dat beklaagde bedreigd is geworden door de politie maar mijnheer de rechter, indien toch aan een beklaagde wordt medegedeeld van welk feit hij verdacht wordt en hoeveel de maximum straf op dat feit gesteld bedraagt, dan kan toch moeilijk gesproken worden van een bedreiging.

Men laat het voorkomen alsof personen, die van een misdrijf verdacht worden, met fluwelen handschoenen aangepakt moeten worden, maar als men weet, wat een hels werk het is om achter de waarheid te komen — per slot van rekening is dat toch het doel van elk onderzoek en men moet toch wel begrijpen, dat de politie met alle energie dit doel zal trachten te bereiken —, dan zal het duidelijk zijn, dat niet altijd vermeden kan worden, dat er tijdens een onderzoek harde woorden vallen. Men heeft het ook doen voorkomen, alsof de Curiëls, die toch buitengewoon handige zakenlui zijn, zich niet met de transacties, in de dagvaarding vermeld, hebben ingelaten, dat zij slechts een manie zouden hebben om zo nu en dan los en vast parafen te stellen op alle stukken, welke in hun handen vallen. Denkt men nu, dat wij dergelijke kinderachtige verhaaltjes voor zoete koek moeten aannemen? Zou Naar op eigen houtje die transacties hebben durven uitvoeren? Wie de beklaagden kent, zal er wel van overtuigd zijn, dat hij zich wel gewacht zou hebben om zulks te proberen. Trouwens de beklaagden waren ten tijde dat de feiten gepleegd werden, op Aruba.

Het is komen vast te staan, dat zij heus niet Gods water over Gods akker lieten vloeien, doch zich terdege op de hoogte stelden van wat er in de zaak omging en persoonlijk zich met alle zaken bemoeiden. De voorbereiding tot het verkrijgen van de uitvoer-vergunning. Er zijn toen brieven geschreven, telegrammen gewisseld door de beide beklaagden en dan zouden zij van de verdere transactie niets afweten. De getuigen Carner en Sasso hebben verklaard, dat Naar uit routine de bewuste brieven geschreven zou hebben. Doch m.i. sluit routine werkzaamheden in, dat er een vroegere opdracht is gegeven.

Aan het Openbaar Ministerie is door practizijn Eman een verwijt gemaakt als zou het Openbaar Ministerie iets geïnsinueerd hebben. Getuige Naar heeft volkomen vrijwillig zijn valse verklaring ter terechtzitting herroepen en daarbij gezegd, dat hij door drie practizijns aangeraden is zijn verklaring voor de R.C. te herroepen.

Ik ben blij voor Naar, dat hij tenslotte verstandig handelde; hij is zodoende aan een groot gevaar ontsnapt.

Getuige Dania weifelt nog. Er zijn m.i. bewijzen te over, dat Dania meineed heeft gepleegd. Het Openbaar Ministerie zal deze aangelegenheid zeker niet laten rusten.

Eis tegen Alex Curiël 8 maanden gevangenisstraf, tegen Elias Curiël 6 maanden gevangenisstraf.

De uitspraak volgt over 14 dagen, dus op 28 Juli as.

PLEIDOOI VAN DEN HEER A. G. BOON.

Mr. Boon dankte den rechter voor de spoedige behandeling der zaak en bedankte tevens de advocaten Van der Meer en Lampe voor de goede medewerking. De spreker hoorde aanvankelijk van verscheidene losse geruchten als duikboten, doch later bleken deze praatjes van een mug een olifant te maken. Indien, volgens spreker, de heren Curiël werkelijk handel dreven met den vijand, dan zou hij zeker niet de verdediging op zich genomen hebben, daar hij sterk anti-Duits is.

Mr. Boon haalde hierbij aan, dat hij zich op aanraden van den Engelsen Consul uit de voeten moest maken om niet doodgeschoten te worden door de Duitsers. Het aangehaalde door den officier omtrent de Reader's Digest, vond spreker buiten quaestie en heeft dus met het geval niets te maken. De spreker haalde aan, dat de heer Carner bij het ontvangen van een brief van Eyckhof om de relaties met de Aruba Trading voort te zetten, zich vervoegde bij den Britsen Consul om informaties in te winnen omtrent Eyckhof, denkende dat Eyckhof op de zwarte lijst stond. De Engelse Consul zeide evenwel tegen den heer Carner, dat Eyckhof niet op de zwarte lijst staat en dat men niet meer katholiek moet willen zijn dan de Paus.

In een apart schrijven deelde de heer Curiël aan Carner mede, dat hij zich moest vervoegen bij de Commissie regeling rechtsverkeer, hetgeen, volgens den verdediger, een bewijs is, dat Alex tot geen handeling met den vijand in staat was.

De verdediger haalde aan, dat verscheidene Engelsen handel drijven met onderdanen van vijandelijke landen, zolang deze mensen niet op de „black list" staan.

De spreker liet uitkomen, dat er geen handel mogelijk is tussen Rio Hacha en het buitenland en staafde zijn gezegde met een document van den havenmeester uit Rio Hacha, waarin naar voren komt, dat alle rijst en suiker, waarvan zoveel ophef gemaakt werd en zoals besteld door Zuñiga, slechts voor binnenlands gebruik is.

De spreker gaat daarna verder over het geval Carner, dien hij prijst als een uitstekend zakenman, doch die slechts een fout maakte door de zaak een eenmanszaak te maken. Hierin ligt de reden van de disorganisatie, zoals reeds eerder vermeld. Verder geeft de spreker een mooi betoog over het zg. Nazieschap van Eyckhof en ook over het begrip vijandelijke onderdaan en refereert nog naar de Engelse „black list", ook met betrekking tot Curaçao en herhaalt nogmaals, dat men niet meer katholiek moet willen zijn dan de Paus.

Verder haalt de spreker een document, getekend door den rechter te Rio Hacha voor de dag, waaruit blijkt, dat de firma Eyckhof een zuiver Colombiaanse firma is. De spreker haalt voorts aan, dat de transactie van de heren Curiël over de drie dollars in plaats van schade veeleer een voordeel voor Curaçao opbracht. Verder brengt hij het geval Zuñiga ter sprake en zegt, dat in Colombia alles op zijn ouderwets gaat en dat een type als Zuñiga van alles doet. De spreker oefent critiek uit op het systeem van vooronderzoek, dat in Nederland niet meer bestaat.

Mr. Boon brengt naar voren de verwarde verklaringen van Dania en Naar en spreekt verder over een telegram van Amigos Aliados, zijnde een concurrent van Zuñiga. Tenslotte bespreekt de verdediger het geval verhoging van invoerrechten voor sigaretten, hetgeen, volgens hem, kwaad bloed gezet heeft. Hij zegt, dat aan Curiël van hogerhand werd gezegd: „Wij zullen jou wel krijgen", waarop de arrestatie volgde, die zulk een sensatie verwekte, dat de „United Press" met een verhaal van olie aan Duitse duikboten kwam aandragen; radio Panama riep om, dat wapenen uit Mexico naar Duitsland werden vervoerd.

Mr. Boon gaat verder en zegt: „En dit alles voor een handje vol dividivi!" Ook zegt hij, dat Mr. Franke op het idee kwam, dat er geheime adressen in Amerika zouden zijn.

Naar aanleiding hiervan kwam antwoord, dat er hoegenaamd geen documenten van de heren Curiël zijn. De spreker raakte ook aan het geval van uittreden uit de firma's Maduro's Bank, Casa Amarilla enz. Hij zegt, dat deze mensen, die hij gekend heeft als goede Nederlanders en die gewoon zijn met millioenen om te gaan, nu terecht staan voor een luttel zaakje met een zekeren Zuñiga. „De Duitse radio", zegt spreker", heeft van deze gelegenheid gretig gebruik gemaakt om te verkondigen, dat er ook in de West leden van de vijfde colonne zitten. Rehabilitatie is niet mogelijk, doch wèl een ogenblikkelijke vrijspraak."

(Er was een begin van applaus, dat direct door den rechter werd afgehamerd.)

Curaçao.

VRIJ NEDERLAND EN DE MORAAL.

Wat door „Vrijbuiterinne" in „Vrij Nederland" van 7 Juni jl. geschreven is, zal aan een groot deel van ons streng calvinistische of katholieke volk aanstoot geven. Het gaat over het badcostuum aan de met prikkeldraad afgezette stranden. Ge zoudt uw wollen badpak toch openhalen aan het prikkeldraad. De conclusie ligt voor de hand: trek nog wat minder aan dan een badpak. Geen risico en bovendien nog rantsoenpunten bespaard. Vrijbuiterinne gaat voort: ook voor 's avonds kan men wel met wat minder toe in avondtoilet.

„Met slechts enkele punten zijden stof komen wij een heel eind en aan de bewonderende blikken van officieren van luchtmacht, zeemacht en landmacht, zien wij, dat onze opofferingen voor de goede zaak niet tevergeefs zijn."

Er is over „Vrij Nederland" reeds veel geschreven. De aftandse liberalistische propaganda, die de vorige eeuw afgedaan had, werd door dit periodiek weer opgehaald. De ijver van de redactie en drukkerij, die reeds tweemaal in puin gebombardeerd zijn, is te prijzen. Maar die maakt de onnozele en pitloze inhoud niet goed. De in „V.N." opgehemelde dronkenmansfuiven om de goede zaak te steunen, maakten het nog erger. Thans bevat dit tijdschrift zelfs iets, dat velen zal nopen het blad uit de huiskamer te weren.

En dat zou misschien de beste oplossing zijn, want „Vrij Nederland" vertegenwoordigt ten eerste niet de Nederlandse gedachte (ook in niet streng-Christelijke kringen wordt dit blad om zijn „in-Nederland-was-alles-goed-stijl" met verachting aangezien), en bevat ten tweede artikelen, die voor een groot deel van ons volk weerzinwekkend zijn.

DE VIERLANDEN-WEDSTRIJDEN.

Suriname — Engeland 3 — 1.

Engeland trapt uit als scheidsrechter Ankoné fluit en speelt met de wind mee. Aanvankelijk komt het niet tot aanvallen, doch concentreert het spel zich voornamelijk op het middenveld. Als tenslotte een Engelse aanval zich ontwikkelt en een schot wordt gedaan, wordt dit door Casper gehouden. Suriname laat het niet op zich zitten en bezoekt de overkant. Alles loopt echter dood op de Engelse backs. Het spel is zeer geanimeerd en van beide kanten ontbreekt het niet aan het nodige vuur. Mooi samenspelend komen de Engelsen weer opzetten, doch de linksbinnen schiet vlak naast.

Vervolgens nemen de Surinamers weer het spel in handen. Berkeveld loopt op het Engelse doel af, doch de kieper verlaat zijn doel en werkt de bal weg. Een schot van Nahar ketst tegen het been van een Engelsman terug. Een ander schot van hem wordt door den doelman overgetipt.

Suriname speelt nu goed samen. Nahar geeft door aan Berkeveld, die opnieuw op het Engelse doel afstormt. Hij passeert een Engelsen back en heeft nu nog maar in goal te schieten. Zijn schot vliegt echter rakelings naast. De bal die wordt uitgetrapt, wordt door Nahar opgevangen en hij geeft een kanjer langs de grond ......naast.

Engeland gaat nu het spel verplaatsen naar de overzijde en valt telkens goed aan. De Surinaamse verdediging moet alle zeilen bijzetten om onheilen te voorkomen. Brakke als rechtshalf verdedigt in deze periode uitstekend. Keer op keer komen de Engelsen, mooi samenspelend opzetten, doch het ontbreekt nu eenmaal aan de „finishing touch". Een bal van rechts wordt door den midvoor direct verlegd in de hoek, maar Casper is op zijn plaats en vangt de bal goed op.

De scheidsrechter fluit voor een [illegible]schop als Casper gaat uittrappen, hetgeen enigszins vreemd aandoet. De Engelsen weten er echter geen [illegible]nt van te maken. Zij zetten toch door; de midvoor geeft een korte [illegible] aan den linksbinnen als die vrij [illegible]at en met een onhoudbaar schot [illegible]eft deze zijn partij de leiding.

Suriname wil nu het tegenpunt maken, maar de aanval loopt door op de Engelse backs en Engeland komt opnieuw opzetten. Met de Engelsen voor het Surinaamse doel wordt gefloten voor de thee.

Na de rust blijkt direct, dat Suriname besloten heeft om de achterstand in te halen. Er onstaat een aanval voor de Engelse veste. Een schot van linksbuiten Berkeveld gaat naast. Een freekick van Brakke wordt door Nahar op het nippertje gemist. Een andere bal van Brakke wordt door den Engelsen kieper, die in topvorm is, gehouden. Een ieder voelt het, er gaat nu een goal komen. Als de Engelse kieper ver is uitgelopen om een bal te verwerken, komt het ding bij van Niel terecht, die met een laag schot, dat nog tegen iemand aankomt en van richting verandert, de gelijkmaker scoort. 1 — 1.

Dit is slechts een aansporing voor de Engelsen om harder aan te pakken. De rechtsbuiten krijgt een bal toegespeeld en passeert goed, doch zijn schot wordt door Casper gehouden. Het pretje duurt niet lang of gauw zitten de Surinamers voor het Engelse doel. Van Niel geeft een schitterend schot van links, doch dit veert op het puntje van de lat over.

Even later wordt een corner op het Engelse doel door Nahar ingekopt. De Engelse kieper is er niet, doch zijn rechtsback kopt de bal mooi uit het hoekje weg. Fijn gedaan! Dat was een zeker schijnend doelpunt.

Mooi samenspelend komt de Surinaamse voorhoede telkens weer opzetten. Een hard schot van Nahar, als deze vrij staat, wordt door den Engelsen doelman op de lijn tegengehouden. Even later ziet Nahar weer kans zijn kunnen te tonen. Hij passeert twee Engelse achterspelers en schuin voor het doel staande schiet hij in de verste hoek. De Engelse kieper laat zich echter languit vallen en behoedt zijn heiligdom voor doorboring.

Af en toe maken de Engelsen zich uit de Surinaamse omarming los, doch de Surinaamse achterhoede is goed. Is het geen Brakke, dan zijn het Kamperveen, Monkou of de Koop, die er telkens tussenkomen en hun voorhoede weer aan het werk zetten. Bij een voorzet van Treurniet schiet Berkeveld in, doch de kieper houdt. Nahar wil even later ook passeren, doch moet de bal afstaan.

Als hij de bal reeds verloren heeft krijgt hij van achteren een trap van den Engelsen back. Zeer terecht wijst de scheidsrechter naar het stipje voor de strafschop. Nahar scoort kalm maar toch moeilijk voor den doelman. Suriname leidt met 2 — 1.

Afwisselend worden de doelen nu bezocht. Een corner op het Surinaamse doel wordt door den rechtsbinnen vlak naast gekopt. Brakke zet zijn voorhoede weer aan het werk met een lang schot. Van Niel verhuist de bal naar Berkeveld, van dezen naar Nahar en van Nahar met een schuiver in het net. 3 — 1 voor Suriname.

Engeland probeert de stand te verkleinen. Het mag echter niets baten. Alle aanvallen lopen dood op de Surinaamse achterhoede. Weer nemen de Surinamers het leer mee en willen de stand nog vergroten. Ook dit lukt niet en zo komt het einde met een overwinning voor Suriname.

Suriname staat er op het ogenblik het beste voor. Na Curaçao en Engeland verslagen te hebben, moet men nog tegen de Europese Nederlanders uitkomen.

Gezien de grote overwinning der Engelsen op de Nederlanders met 4 — 1, heeft Suriname alle kansen om als overwinnaar uit de strijd te treden.

ATHLETIEKWEDSTRIJDEN OP ZONDAG 20 JULI 1941 OP DE TERREINEN VAN DE K.S.C.

Aanvang 15.30 uur.

Het is een gelukkig verschijnsel in onze Curaçaose sportwereld, dat onze jongens zelf steeds meer en meer voor sport gaan voelen. Daarom juicht het bestuur van de R.K. S.C. het ook toe, dat twee harer clubs het initiatief genomen hebben om te beginnen onderling een athletiekdag te houden. Het zijn de wakkere Caribbeans en Boca Junióres. Zij hebben hun gelederen versterkt met enkele Tropials van huize Don Bosco.

Zondag 20 Juli zullen zij debuteren. In de afgelopen maanden hebben zij hard getraind onder de bekwame leiding van den Heer Boek, die zich belangeloos aan onze jongens geeft.

Het is te hopen, dat er Zondagmiddag veel belangstelling zal zijn. Niet dat er nu reeds toppraestaties zullen worden geleverd; maar het bescheiden willen onzer Curaçaose jongens verdient aanmoediging.

De entrée's zijn zo laag mogelijk gehouden. Aan de ingang van het terrein kan men kaartjes kopen.

JONG HOLLAND VS S.U.B.T.

Op 2 Augustus as. zullen op het terrein Mundo Nobo de twee bovengenoemde verenigingen tegen elkaar in het krijt treden.

Nu eens geen zenuwachtige competitie- of bekerwedstrijd, waarin het spel meestal ontaardt en mooi voetbal uitblijft, maar een demonstratie, een eerlijke kamp, waarin beide ploegen zich voorgenomen hebben het beste te praesteren wat ze kunnen. En...... dat is veel.

De entrée-gelden zijn zeer laag gesteld, namelijk ƒ 0,25 voor staanplaatsen en ƒ 0,50 voor de tribune (zowel overdekt als onoverdekt), en komen ten goede aan de beide verenigingen.

PROPAGANDABIJEENKOMST VAN DE VROUWENORGANISATIE.

„De vrouwen organisatie Curacao" maakt hiermede bekend, dat een propaganda-avond zal worden gegeven met gevarieerd progamma van declamatie, muziek, zang en dans, op Donderdag 24 Juli a.s. des avonds 20.15 uur in het Brion-theater.

Toegangskaarten zullen kosteloos aan de leden worden toegezonden, terwijl ieder lid één dame kan introduceren. Houdt allen deze avond vrij en komt naar het Brion-Theater!

POSTPAKKETTEN.

Met ingang van de 15e Juli 1941 wordt de gelegenheid opengesteld voor verzending van postpakketten naar Mexico via de Verenigde Staten van Amerika.

De pakketten zullen worden gedirigeerd aan Mexico D.F. of Nuevo Laredo, Tam., al naar gelang de plaats van bestemming.

De porti zijn als volgt vastgesteld: naar plaatsen in Mexico, welke over Mexico, Districto Federal moeten worden verzonden:

tot en met 1 kg.	ƒ 1.40
boven 1 kg. tot en met 3 kg.	„ 2.55
boven 3 kg. tot en met 5 kg.	„ 3.70
boven 5 kg. tot en met 10 kg.	„ 7.30
boven 10 kg. tot en met 15 kg.	„ 10.90
boven 15 kg. tot en met 20 kg.	„ 14.60

Naar plaatsen in Mexico, welke over Nuevo Laredo, Tam., moeten worden verzonden:

tot en met 1 kg.	ƒ 1.65
boven 1 kg. tot en met 3 kg.	„ 3.35
boven 3 kg. tot en met 5 kg.	„ 5.05
boven 5 kg. tot en met 10 kg.	„ 9.95
boven 10 kg. tot en met 11 kg.	„ 14.95
boven 15 kg. tot en met 20 kg.	„ 19.95

BUITENLAND.

RUSSISCHE TEGENAANVAL BIJ KIEV.

Het DNB berichtte, dat de Duitse troepen tegenaanvallen van Sovjettanks afsloegen bij Kiev. Het agentschap zeide: „Sterke Sovjet-tankeenheden werden volkomen weggevaagd, terwijl zij de openingen trachtten te vullen in de gebombardeerde fortificaties van de Stalin-Linie en de Duitse opmars naar Kiev tegen te houden."

Het DNB deelde mede, dat bij de pantser-strijd honderden Russische tanks waren betrokken van 50 tot 70 ton. De slag zou op Zondag begonnen zijn, doch de Russische weerstand zou zijn ingestort onder het vuur van Duitse anti-tank eenheden. Bloedige verliezen zouden aan de Russen zijn toegebracht (Berlijn, (AP) 15.7).

RESULTAAT VAN LUCHTAANVALLEN OP ENGELAND GEDURENDE JUNI.

Het Britse Ministerie van Binnenlandse Veiligheid deelde mede, dat slechts 399 personen gedood werden bij luchtaanvallen op Groot-Brittannië in Juni. Dit is het laagste cijfer van elke maand sedert Juli 1940. (Londen, (AP), 14.7).

RAF SPOORT OOK SCHEPEN OP.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Bij het speuren naar vijandelijke scheepvaart in de namiddag vielen Blenheimvliegtuigen van het bommenwerperscommando een klein convooi aan nabij de Nederlandse Friese eilanden. Een schip van 6000 ton werd met 3 voltreffers geraakt. Een ander schip van 3000 ton werd aan de achtersteven geraakt en een escorte-vaartuig van 1500 ton werd aan de achterzijde en midscheeps getroffen.

Een vijandelijk gevechtsvliegtuig, dat onze bommenwerpers aanviel, werd in zee neergeschoten.

Van deze operatie wordt geen enkel vliegtuig gemist. (Londen, (AP), 14.7).

FRANSE KUSTSTEDEN AANGEVALLEN.

Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart luidt als volgt:

„In de vroege morgen vielen Blenheim-bommenwerpers van het Bommenwerperscommando, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, de dokken en scheepvaart te Cherbourg en Le Havre aan. Te Cherbourg werd een schip van ongeveer 6000 ton in brand gezet. Voltreffers werden ook geplaatst op een spoorwegstation ten Zuiden van de dokken, waar locomotieven-loodsen en een fabriek werden getroffen.

Te Le Havre werd een schip van ongeveer 6000 ton getroffen. Later zag men, dat dit schip half gezonken was. Later op de morgen viel een andere formatie Blenheims met escorte de spoorweg-binnenplaats te Hazebrouck aan en men zag vele bommen vallen op het doel. 7 Vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden vernield bij deze operaties. Twee van onze bommenwerpers en vier gevechtsvliegtuigen worden vermist. (Londen, (AP), 14.7).

DE AS-SCHEEPVAART WORDT MEER EN MEER GEDUND.

De Britse Admiraliteit gaf een communiqué uit, dat als volgt luidde:

„De Opperbevelhebber van de Middellandse Zeevloot berichtte verdere successen van duikboten, die opereren onder zijn commando. De Italiaanse tanker „Strobo" van 5232 ton, welke reeds de haven van Istanbul moest aandoen, doordat het schip beschadigd was door een torpedo van een onzer duikboten, werd thans tot zinken gebracht, terwijl het op weg was naar Italië om reparaties te ondergaan.

Een zwaar geladen voorraadschip van ongeveer 5500 ton, dat in convooi voer, geëscorteerd door een gewapend koopvaardijschip en een torpedojager, werd ook tot zinken gebracht. Een groot zeilschip, dat vijandelijke troepen en militaire voorraden vervoer, werd in de Aegeïsche Zee tot zinken gebracht. Een andere duikboot, die geen vijandelijke schepen op zee vond, viel met kanonvuur de vijandelijke ankerplaats te Ras Tayones nabij Benghazi aan. Bij deze aanval werden een voorraadschip van ongeveer 1500 ton en een gewapende trawler met zekerheid beschadigd en waarschijnlijk tot zinken gebracht" (Londen, (AP) 14.7).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Officiëel wordt uit Londen medegedeeld, dat de Britse overeenkomst met Rusland een alliantie is en het Russische volk en het Britse volk thans geallieerden zijn. Ook in het Lagerhuis werd dit door Premier Churchill officiëel medegedeeld. In een radiorede zeide Generaal Smuts van Zuid-Afrika bij het leveren van commentaar hierop, dat dit niet zeggen wil, dat „wij thans strijden voor het communisme."

In de Baltische Zee werd door een Russisch eskader op 12 Juli een vijandelijk convooi ontdekt met transportschepen, die Duitse tanks en troepen vervoerden en beschermd werden door een sterke afdeling torpedojagers en snelle patrouillevaartuigen. Het Russische eskader viel aan en met behulp van de kust-artillerie bracht men twee Duitse torpedojagers en 13 transportschepen en met tanks geladen schuiten tot zinken. Bovendien werden 13 andere transporten en een torpedojager ernstig beschadigd en in brand gezet. De Russen leden geen enkel verlies, nòch aan schepen nòch aan vliegtuigen.

De Britse Ambassade in Washington deelde mede, dat de Britse veschepingen naar alle Zuid-Amerikaanse markten drastisch zijn beperkt met uitzondering van Argentinië, waar voor het vele vlees, dat er wordt gekocht moet worden betaald. Zelfs de handel met Argentinië wordt gereduceerd tot ongeveer de helft van de vroegere handel.

Premier Pierlot van België verklaarde, dat het eerste doel van de Belgische Regering is om de oorlog te winnen en men zich niet wenst te mengen in de Britse blokkade van het continent.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat het verlies aan koopvaardijschepen gedurende Juni in totaal 79 schepen met een tonnage van 329.296 bedraagt.

De Admiraliteit deelde mede, dat hierna de Britse scheepverliezen niet bij geregelde periodes zullen worden gepubliceerd.

Het Argentijnse Ministerie van Buitenlandse Zaken maakte bekend, het Ecuador het voorstel van bemiddeling door Argentinië, Brazilië en de Verenigde Staten heeft aanvaard in het grensdispuut met Peru. Ecuador wil een strook van 10 mijl langs de grens doen evacuëren.

Britse bommenwerpers bestookten in de afgelopen nacht de Duitse industriegebieden van Bremen en Hanover. Een kleinere formatie viel de dokken te Rotterdam aan. Grote branden werden gesticht en veel schade aangericht.

Een bericht uit Haifa deelt mede, dat de geallieërde troepen Beyrouth zijn binnengetrokken.

Uit Moskou wordt gemeld, dat het Rode Leger is overgegaan tot het offensief in Westelijke richting en de Dnjepr op verschillende punten is overgestoken ten Noorden van Rogachev en de Duitsers 30 kilometer heeft teruggedreven. Het bericht van het front werd verzonden om 5 uur hedenmorgen. Naar vermeld, wordt het offensief naar het Westen voortgezet.

Rogachev zelf werd op 13 Juli door de Russen heroverd. De eerste Russische troepen, die de rivier overstaken vernielden Duitse artillerie-batterijen, concentraties van tanks, terwijl zij de Duitse infanterie terugdrongen.

Gedurende de nacht beschoten de Duitsers de dorpen waaruit zij zich terugtrokken. De Duitsers zonden ook vliegtuigen om het Russische offensief tegen te houden. 3 Vliegtuigen werden door het Russische afweergeschut neergeschoten. De Russen bevinden zich reeds 30 kilometer ten Westen van Rogachev.

Een alarmerend bericht van New York deelt mede, dat volgens de Duitse radio het Bulgaarse Telegraafagentschap heeft medegedeeld, dat er Bulgaarse troepenconcentraties plaatshebben aan de Turkse grens, terwijl voorbereidingen worden getroffen voor de aanval op de Bosporus.

Een onverklaarde oorlog woedt reeds 4 jaar.

Japan waagde zich in een avontuur tegen China, waarvan het einde nog niet te bezien valt.

Op 7 Juli 1937 brak tussen Japanse en Chinese troepen op 32 km. ten Westen van Peiping ten gevolge van Japanse manoeuvres, waarvan de Chinezen niet gediend waren, hevige gevechten uit. Dit eindigde na een gevecht van 5 uren, waarbij de Japanners de ommuurde stad nabij de Marco-Polobrug hadden gebombardeerd.

Op 8 Juli werden de gevechten hervat om even later weer te worden stopgezet. Na een reeks wapenstilstanden en onderhandelingen, die allemaal op niets uitliepen, ontbrandde de strijd eerst voor goed. Japan beweerde zijn financiële en economische belangen te willen verdedigen. Men had genoeg van de anti-Japanse en communistische activiteiten en besloot een zogenaamde straf-expeditie te zenden. Na een half jaar strijd heeft Japan reeds geheel Noord-China met Peking, de prachtige havenstad Shanghai (met veel moeite) en de hoofdstad Nanking genomen en nog steeds heeft de Japanse „straf-expeditie" haar doel niet bereikt. Of er een oorlog is verklaard? Geen sprake van. Dat doen de Aslanden niet.

Na de bezetting van de hoofdstad op 13 December 1937 werd er op 3 April 1938 een voorlopige Regering opgericht. De Japanners stoorden zich intussen aan niets en niemand. Bij de bezetting van Nanking werd de Amerikaanse kanonneerboot „Panay" gebombardeerd, hetgeen een sterk protest van de Verenigde Staten uitlokte. Ook drie tankboten van de „Standard Oil" werden bestookt, alsmede 4 Britse kanonneerboten. Japans offensief, dat gedurende het eerste jaar met alle krachten werd voortgezet, loopt langzamerhand echter geheel dood.

Als wij de laatste 2½ jaar nagaan, dan zien wij, dat Japan in deze periode niet meer voortgang heeft gemaakt dan 250 mijl, en dan nog maar op twee punten. Wel heeft men thans een groot stuk in het Noorden van China in aansluiting met de grens van Manchukuo en zijn de voornaamste kuststeden, zoals Swatow, Amoy, Foochow, Ningpo en Shanghai bezet en bovendien de grote stad Canton ten Noord-Westen van het Engelse Hong Kong, terwijl de Japanners ook het Noordelijk deel van Frans Indo-China beheersen, van waaruit de Burmaweg bedreigd wordt, doch nergens heeft men ver kunnen binnendringen in het reusachtige Chinese gebied. De reden, waar Japan gefaald heeft de Chinezen eronder te krijgen, is, dat China te groot is. Geen land ter wereld heeft bovendien zulk een massa-bevolking (**2.906.475 vierk. mijl, Sovjet-Unie** bijna 3 x groter 8.819.791 vierk. mijl; **457.835.000 inw.; Sovjet-Unie** daarentegen slechts 192.000.000).

Weliswaar heeft Japan een beter toegerust leger, doch hiertegenover zet China een mensenvoorraad met een leger van 300 divisies, in totaal meer dan 3 millioen man, plus een geweldige reserve, waartegenover de Japanners 800.000 man hebben.

Aan het hoofd van het Japanse leger staat Luitenant Generaal Seishiro Itagaki, die in Augustus zich uit het leger zal terugtrekken. Hij is de man op wien het Japanse volk al zijn hoop gevestigd had en nog heeft, teneinde China op de knieën te dwingen. Wil men China echter verslaan, dan moet de hoofdstad Chungking vooreerst genomen worden. Dit weet Japan.

Om de huidige Chinese hoofdstad te veroveren, loopt de beste weg langs de Yangtze rivier. Hier zijn de Japanners gevorderd tot de stad Ichang, op ongeveer 300 mijl van Chungking verwijderd.

De verdediger van Chunking is Generaal Cheng Cheng, de lievelings-Generaal van Generalissimo Chiang Kai Shek, een moedige Chinees van 41 jaar, jong gelijk de meesten van Chiangs Commandanten. Deze schitterende jonge officieren, op diplomatiek gebied tamelijk naïef, doch in het veld vol energie, zijn het product van twee instellingen. Gedeeltelijk komen zij van de Paoting Militaire Academie, terwijl de rest komt van de Whampoa Academie, een militaire krijgsschool, welke in 1924 onder leiding van Chiang Kai Shek werd opgericht. Het is van deze laatste school, dat Generaal Cheng Cheng afkomstig is.

Het Chinese tegenoffensief.

De grote droom van Chiang Kai Shek en zijn Generaals is een reusachtig tegenoffensief, waarmede men de Japanners zal wegvagen van Chinees grondgebied op veel snellere wijze dan waarop deze gekomen zijn. Een feit is, dat deze droom steeds meer vorm begint aan te nemen, zodat Generaal Chiang Kai Shek reeds beweert, dat een overwinning in zicht is.

Tot nu toe is het grootste struikelblok van de Chinezen de bewapening geweest. Indien Generaal Cheng het offensief opent zonder meer kanonnen zal het zijn, omdat hij niet meer kanonnen heeft. Hoofdzakelijk zal hij moeten rekenen op de moed van zijn manschappen, die maandenlang op een pond rijst per dag kunnen leven, een dieet, dat juist voldoende is om iemand in leven te houden, en behalve deze moed nog een ander voordeel hebben, nl. uithoudingsvermogen. De meesten hebben geen schoenen, doch zouden, indien nodig, een afstand van 40 mijl per dag kunnen afleggen. De trots van Generaal Chiangs leger is echter de eerste divisie, bestaande uit manschappen, waarvan zeker 70% reeds in de strijd gewond geweest is en later in de rangen teruggekeerd. Het is dan ook voornamelijk met deze troepen, dat de Japanners op een veilige afstand van de Chinese hoofdstad worden gehouden. Deze Chinezen popelen van ongeduld om het grote tegen-offensief te openen, waartoe zij, volgens hun eigen mening, in staat zijn.

Japanners willen een einde aan de strijd maken.

Van de andere kant overwegen de Japanners de vraag of zij zullen trachten de Chinese defensies te doorbreken. Sommige Generaals willen alles toeleggen op het beëindigen van de oorlog in China, terwijl anderen zich in nieuwe avonturen in het Zuiden willen wagen.

Klaarblijkelijk zijn deze twee groepen het eens geworden over drie punten: Zij zijn het er over eens, dat, indien Suez door de Duitsers wordt veroverd, het raadsel is opgelost; dan zullen zij naar het Zuiden trekken. Men kwam overeen, dat Japans beste troepen, waaronder de Konoye-divisie en de altijd onoverwinnelijke 5e divisie, in Indo-China zouden worden gestationneerd, van waaruit zij naar het Noorden kunnen oprukken om de Burmaweg te nemen of naar het Zuiden naar....... Singapore. De twee groepen zijn het er ook over eens, dat het beiden partijen schikt om aanvallen op grote schaal te doen aan de Zuidelijke kust van China. Men dringt dan enkele mijlen het land binnen en trekt zich terug, wanneer zich een Chinese tegenstand ontwikkelt. Dergelijke aanvallen werden de vorige maand ondernomen nabij Ningpo, Foochow en Canton.

Wat betreft een rechtstreekse aanval op Chunking, schijnt het, dat deze voorlopig zal worden uitgesteld en de Japanners óf in het Zuiden een actie zullen ondernemen óf afwachten hoe het conflict tussen Duitsland en Rusland verloopt, om dan vanuit Manchukuo de Russen in de rug aan te vallen, teneinde een stuk van Siberië in te palmen.

In verband hiermede moet dan ook de erkenning van de Nanking-Regering van Wang Ching Wei door Duitsland, Italië en satellieten worden beschouwd, waarvoor Duitsland in ruil heeft geëist, dat de Japanners wat onrust in het Oosten zullen stoken om daardoor de aandacht van de Verenigde Staten en Groot-Brittannië te verdelen.

Dat deze beiden echter het Japanse plan doorzien, blijkt wel uit het feit, dat de Amerikaanse hulp aan Chiang Kai Shek steeds toeneemt, zodat ingeval de Japanners mochten overgaan tot een roekeloze stap, China de kans zal krijgen voor het grote tegenoffensief.

Wan Tsjing Wei.

Op 2 Januari 1939 werd Wan Tsjing Wei, vroeger Minister-President van China en Vice-Voorzitter van de Kwomintang, uit de Kwomintang gezet en van al zijn functies vervallen verklaard, omdat hij een manifest had uitgegeven, waarin hij zijn goedkeuring hechtte aan de vredesvoorstellen, welke op 22 December 1938 door Prins Konoye van Japan werden gesteld.

Op 10 October 1939, na uit Chungking gevlucht te zijn, deed Wang Tsjing Wei een oproep aan het Chinese volk en hield een pleidooi voor wat hij noemde „een nieuw leven van de Chinese Republiek". In zijn oproep gaf Wang Tsjing Wei een overzicht van de belangrijkste feiten van het afgelopen jaar; de landing van de Japanners in de Biasbaai, de val van Canton en Hankau en verklaarde, dat de grote menigte van het China van Chiang Kai Shek nog niet afwist van de vredesvoorstellen van den Japansen Premier.

Op 16 Januari 1940 zond Wang Tsjing Wei een boodschap aan Generalissimo Chiang Kai Shek, waarin hij het denkbeeld opperde van een herziening der Japans Chinese betrekkingen op de grondslag van de verklaring van Premier Konoye van December 1938, in welke verklaring beweerd werd, dat Japan vastbesloten was de anti-Japanse Kwomintang Regering te vernietigen en een nieuwe orde in Oost-Azië te vestigen in samenwerking met Chinezen, die een open oog hebben voor de werkelijke toestanden. In antwoord daarop richtte Chiang op 27 Januari een boodschap tot het Chinese volk, waarin hij zeide, dat op 22 Januari te Hongkong voor de eerste maal het geheime accoord werd gepubliceerd, dat Wang Tsjing Wei met de Japanners had gesloten betreffende de „fundamentele punten" van een herziening der Japans-Chinese betrekkingen. „Dit document", zo verklaarde Chiang Kai Shek, „toont aan, dat Japan ondanks al zijn verzekeringen niet in staat is, zijn traditionele veroveringspolitiek te wijzigen."

Intussen was op 12 Januari 1940 de nieuwe Regering van Wang Tsjing Wei door Japan erkend en pas kort geleden, na het begin van de vijandelijkheden tussen Duitsland en Rusland en het bezoek van Wang aan Tokio, ook door de asmogendheden.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Geb. lever, purée, spercieboncn.

Morgen: Biefstuk, geb. aard. spruitjes.

Agenda:

Dinsdag 15 Juli 20.30 uur
2e Opvoering van „De Zaak Peggy Smith".
Woensdag, 16 Juli 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Donderdag 17 Juli 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Vrijdag, 18 Juli
16.30 — 17.00 uur: Loting volgnummers plaatsbespreking.
17.00 — 18.00 uur: Plaatsbespreking
19.30 uur Competitie biljarten „A" klasse.
Zaterdag, 19 Juli 20.30 uur
3e Opvoering van „De zaak Peggy Smith".
Maandag, 21 Juli
19.30 uur: Competitie biljarten „B" klasse.
20.15 uur: Schermafd. Sportclub „Asiento" in het repetitielokaal.

Toneelvereniging „Emmastad".

Voor de voorstelling van hedenavond is de volgende regeling getroffen:

19.30 uur: Sluiting van de Sociëteiten biljartzaal en het restaurant.
20.00 uur: Heropening van de Sociëteitzaal.
20.30 uur: Aanvang van de toneelvoorstelling.

WACHTDIENSTEN.

Dinsdag, 15 Juli 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Berhardlaan 5.

„SHELL GOLF CLUB".

Bogey-match.

Ter beëindiging der viering van het 10-jarig bestaan werd Zondag een bogey-match met puntentelling gespeeld, waaraan 37 leden deel namen. Alle deelnemers waren in groepen in gedeeld naar gelang van hun handicap, terwijl voor iedere groep 2 prijzen waren uitgeloofd. De firma Spritzer & Fuhrman had het aardige idee om voor deze wedstrijd een speciale prijs beschikbaar te stellen. Het volledige resultaat was:

Groep 1: Hr. Whittingham 34 punten (speciale prijs Spritzer & Fuhrman); Mevr. Fosbrook 32 punten.
Groep 2: Hr. Taitt 31 punten; Hr. Scheurkogel 29 punten.
Groep 3: Mevr. van Holst 29 punten; Hr. v.d. Kuip 27 punten.

Er was nog een extra prijs beschikbaar voor dien speler, die over 6 holes, waarvan de nummers geloot werden, de meeste punten behaald had. De winnaar van deze prijs was Hr. Fosbrook, die 17 punten over die 6 holes behaald had.

Met een korte toespraak reikte de voorzitter de prijzen aan de diverse winnaars uit, waarmede een einde was gekomen aan een in alle opzichten geslaagd golffestijn.

BILJARTCLUB ASIENTO.

Het ligt in de bedoeling om Zaterdag 26 Juli as. de prijzen uit te delen aan de winnaars van de diverse competitiegroepen. Zoals de leden al reeds in een circulaire hebben kunnen lezen, zal deze prijsuitreiking niet zo maar zonder meer geschieden, doch er zal een avond komen, die U nog lang zal heugen. Wat er allemaal gaat gebeuren verklappen wij nog niet, maar dat zullen de leden met hun dames op de avond zelve wel bemerken. In ieder geval komt alles voor elkaar, mits wij zoals steeds weer op 100% medewerking van de leden kunnen rekenen.

In verband met het aankopen van verschillende prijsjes, worden de leden met hunne dames vriendelijk verzocht zich voor deelname aan deze avond op te geven bij de volgende bestuursleden, t.w. de heren Willemse, Rabeneck, E. Smit, Tuin of van Beemen.

Het feit dat de dames ook van de partij kunnen zijn garandeert al een „knalfuif".

Daar wij tegenwoordig alleen nog maar de zon gratis zien opkomen of ondergaan en wij voor die avond meerdere kosten moeten maken, hebben wij gemeend *f*. 1.— inleggeld te heffen.

Opgave tot deelname kan geschieden tot uiterlijk Zaterdag 19 Juli as. Wacht nu niet met Uw opgave, omdat „het-toch-nog-tijd-genoeg-is", doch werpt U terstond op een van de bestuursleden om hem aan het verstand te brengen, dat U met Uwe gade dit Biljartclub-festijn niet wilt missen.

DANKBETUIGING.

Langs deze weg betuigen wij onze welgemeende dank aan Dr. Mei die al het mogelijke gedaan heeft om onze dochter, echtgenote, zuster schoonzuster **CARMEN MEYER** de gezondheid weer terug te geven maar Onze Lieve Heer heeft het anders beschikt.
Ook onze dank aan alle familieleden, vrienden en vriendinnen, die op e of andere wijze hun belangstelling hebben betoond gedurende haar ziekte en begrafenis.

Namens de Familie
JULIO MEYER.

164)

FEUILLETON.

Het Huis vol Haat.

29).

„Ik weet niet, wat er gebeurd zou zijn, als niet juist op dat ogenblik Von Blon binnengekomen was. Met een blik overzag hij de situatie; hij legde zijn hand op Rex' schouder.

„Rex!" zeide hij op rustige-bevelende toon. „Houd je kalm. Je stoort Ada!"

De orgie van scheldwoorden bedaarde. Maar het gelaat van den jongen man bleef dierlijk vertrokken. Met een gebaar van toorn en afschuw schudde hij de hand van den dokter van zich af. „Wat bemoei jij je met mijn aangelegenheden?" schreeuwde hij. „Voortdurend sluip je hier in het huis rond en steek je je neus in zaken, die je helemaal niets aangaan. Moeders ziekte is immers maar een voorwerdsel. Ze kan toch niet beter worden, dat heb je gezegd. En toch kom je ieder ogenblik hier en breng je medicijnen en schrijf je rekeningen. Maar mij kan je niets wijs maken —" een duivelachtige grijns kwam om zijn mond — „ik weet, waarom je altijd weer terugkomt! Sibella is de magneet! En een lekker, vet hapje voor een dokter, niet? Ha, ha, ha! Een hoop geld —"

Hij hield op. Zijn ogen puilden uit hun kassen. Na een korte stilte ging hij weer voort: „Maar Sibella's geld is niet voldoende. Je wil het onze ook nog hebben. Daarom neem je maatregelen, dat Sibella alles krijgt. Zo is het en niet anders! Jij, jij bent de moordenaar! Jij hebt de moord op Chester en Julia op je geweten...... Jij...... o, grote God!"

Von Blon schudde droevig zijn hoofd en glimlachte medelijdend. Het was een pijnlijk ogenblik, maar hij sloeg er zich handig door. „Laat het u niet zo ontroeren, Rex," zeide hij vriendelijk op een toon, als sprak hij tot een weerspannig kind. „Je hebt nu volkomen gezegd."

„Zo vind je dat? Nog lang niet!" Rex' ogen fonkelden bovennatuurlijk. „Jij wist, dat Chester een revolver had. Je was erbij, toen hij dat ding gekocht heeft — hij heeft het me de dag na de moord op Julia zelf gezegd."

Von Blon verbleekte. Hij ging vlak naast den jongen man staan en schudde hem hevig aan zijn schouder. „Je houdt nu onmiddellijk op, Rex, of ik laat je in een inrichting opsluiten."

Het dreigement leek mij onnodig wreed, maar het had de gewenste uitwerking. Angst was te lezen in Rex' ogen. Het bloed stroomde weg uit zijn gezicht. Zonder zich te verzetten, liet hij zich door den dokter uit de kamer leiden.

Een vijf minuten later kwam dr. von Blon in de salon terug. „Eindelijk is het mij gelukt Rex te kalmeren," zeide hij. „Ik heb hem een paar tabletten luminal gegeven; hij slaapt nu. Ik heb al veel met hem meegemaakt, maar in een toestand als daareven heb ik hem nog nooit gezien." Hij keek ons achtereenvolgens onderzoekend aan. „Iemand van u moet hem sterk geprikkeld hebben."

Heath trok een dom gezicht. „Ik heb hem gevraagd, waar hij de revolver verstopt heeft."

„Ah, zo!" Een verwijtende blik trof den brigadier. „Hoe hebt u dat kunnen doen? Men moet met Rex voorzichtig omgaan. Wanneer men hem niet prikkelt of tart, gedraagt hij zich normaal. Ik kan me absoluut niet voorstellen, brigadier, wat u er toe gebracht heeft met opzet zulke vragen te stellen. Het is toch niet aan te nemen, dat u hem werkelijk verdenkt betrokken te zijn bij de treurige voorvallen hier in huis."

„Als u mij zegt, dokter, wie geschoten heeft," antwoordde Heath strijdlustig, „dan zal ik u zeggen, wien ik niet verdenk."

„Het spijt me ontzettend, dat ik niet in staat ben u in te lichten, maar ik verzeker u, dat Rex er niets mede te maken heeft. Dat is in zijn pathologische toestand beslist onmogelijk."

„Die mooie praatjes kennen we nu wel. Daar lopen we tegenwoordig niet meer in."

„Ik zie wel, dat ik met u niet discussiëren kan." Von Blon zuchtte spijtig en wendde zich tot Markham. „Rex' absurde beschuldigingen hebben me zeer verbaasd, maar nu de brigadier daar erkend, dat hij den jongen feitelijk beschuldigt de revolver in zijn bezit te hebben, wordt de situatie mij duidelijk. Een gewone vorm van instinctieve zelfverdediging is deze poging om de schuld op anderen te schuiven. U begrijpt natuurlijk, dat Rex eenvoudig probeerde om de verdenking op mij te leggen, teneinde zichzelf van schuld te ontlasten. Het is jammer, want hij en ik zijn altijd goede vrienden geweest. Arme Rex!"

„A propos, dokter," zeide Vance, „is het juist, dat u er bij was, toen Chester Greene indertijd die revolver kocht? Of is dat alleen maar een vrucht van Rex' phantasie en zelfverdediging?"

Von Blon glimlachte vriendelijk. „Het kan heel goed waar zijn. Het staat me flauwtjes voor de geest, dat Chester me eens gevraagd heeft een vuurwapen met hem te gaan kopen. Het is mogelijk, dat het ging om volver in quaestie, maar een ei ik er niet op durven doen, daar het te lang geleden."

„Vijftien jaar geleden, ge Mr. Greene. Ja, ja, een lange ti leden. Dus u hebt ook verstar vuurwapenen, dokter?"

„Natuurlijk. Schijfschieten was de hartstocht van mijn jonge jaren." De dokter glimlachte. „Ja, met wat voor kinderachtigheden je je tijd verknoeit......" Hij schudde zijn hoofd.

Vance scheen reeds met zijn gedachten elders te zijn. In ieder geval gaf hij geen antwoord. De dokter talmde nog even en stond dan op. „Ik moet nu gaan," zeide hij, en liep naar de deur. Na een paar stappen bleef hij staan.

O, ja, dat is waar ook; ik zou het bijna vergeten: Mrs. Greene zou u, voor u weggaat, nog graag even spreken."

„Goed, dat u over Mrs. Greene spreekt," zeide Vance. „Het was juist mijn plan iets over haar te vragen. Van welke aard is haar verlamming eigenlijk?"